ประกาศกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ
ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

ตามมาตรา ๕ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำประกาศแนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ เพื่อให้การดำเนินการใด ๆ ด้วยวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์กับหน่วยงานของรัฐหรือโดยหน่วยงานของรัฐมีความมั่นคงปลอดภัยและเชื่อถือได้ ตลอดจนมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว จึงได้กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้ใช้งานระบบสารสนเทศ ผู้ดูแลระบบงานและผู้เกี่ยวข้องกับระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ทุกคนตระหนักถึงความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยที่กำหนด และมีการทบทวนและปรับปรุงนโยบายอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหน่วยงาน ผู้อำนวยการกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ (CIO) เป็นผู้รับผิดชอบต่อนโยบายในฐานะเป็นผู้กำกับ ติดตามและทบทวนนโยบาย

อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ นิยาม

๒.๑ “องค์กร” หมายถึง กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

๒.๒ “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการกำกับดูแลความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

๒.๓ “CEO” หมายถึง อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

๒.๔ “CIO” หมายถึง ผู้บริหารเทคโนโลยีสารสนเทศระดับสูงของหน่วยงาน

๒.๕ “การเข้าถึงการควบคุมการใช้งานสารสนเทศ” หมายถึง การควบคุมการเข้าถึงหรือจำกัดการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ ระบบสารสนเทศ ระบบเครือข่าย ระบบปฏิบัติการ โปรแกรมสำเร็จรูป โปรแกรมประยุกต์ โปรแกรมอรรถประโยชน์ เพื่อความมั่นคงปลอดภัยของระบบสารสนเทศ

๒.๖ “ข้อมูลสารสนเทศ” หมายถึง ข้อมูลที่ถูกประมวลผลโดยระบบสารสนเทศและสามารถนำไปใช้งานหรือประมวลผลต่อไปได้

๒.๗ “ระบบเครือข่าย” หมายถึง ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายใต้การกำกับดูแลของกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร หรือ รับ-ส่ง ข้อมูลสารสนเทศระหว่างระบบสารสนเทศต่าง ๆ ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

๒.๘ “สถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยที่ไม่พึงประสงค์หรือไม่คาดคิด (Incident) หมายถึง สถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยที่ไม่พึงประสงค์หรือไม่คาดคิด ซึ่งอาจทำให้ความมั่นคงของระบบสารสนเทศ ถูกบุกรุก คุกคามและโจมตี

ข้อ ๓ วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลสารสนเทศ ระบบสารสนเทศ และระบบเครือข่ายของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว มีความมั่นคงปลอดภัยจากสถานการณ์ไม่พึงประสงค์หรือไม่คาดคิดในระบบสารสนเทศ

๓.๒ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการปฏิบัติงานของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว สามารถดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง และเมื่อเกิดผลกระทบจากเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์สามารถกู้คืนระบบสารสนเทศได้อย่างรวดเร็วและลดความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น

๓.๓ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการใช้งานระบบสารสนเทศอย่างปลอดภัย สำหรับผู้บริหาร ผู้ดูแลระบบ เจ้าหน้าที่ และบุคคลภายนอก

ข้อ ๔ ขอบเขต

นโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศฉบับนี้ กำหนดขึ้นเพื่อสร้างมาตรฐานและแนวทางในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยในระบบสารสนเทศของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ให้ปลอดภัยจากความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศที่อาจส่งผลกระทบต่อข้อมูลสารสนเทศ ระบบสารสนเทศ ระบบเครือข่าย ของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว โดยข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวและผู้เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศของหน่วยงานทั้งหมดต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๕ นโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ มีสาระสำคัญประกอบด้วย

(๑) การเข้าถึงหรือควบคุมการใช้งานสารสนเทศ

(๒) การมีระบบสารสนเทศ และระบบสำรองของสารสนเทศซึ่งอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและมีแผนเตรียมพร้อมกรณีฉุกเฉินในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้สามารถใช้งานสารสนเทศได้อย่างปกติต่อเนื่อง

(๓) การตรวจสอบ และประเมินความเสี่ยงด้านสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ องค์กรได้กำหนดแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศที่สอดคล้องกับนโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัย โดยมีเนื้อหาสาระสำคัญประกอบด้วย

หมวดที่ ๑ นโยบายการเข้าถึง และการควบคุมการใช้งานสารสนเทศ

ประกอบด้วยแนวปฏิบัติดังนี้

๑. การเข้าถึงหรือควบคุมการใช้งานระบบสารสนเทศ (Access control)

๑.๑ มีการควบคุมการเข้าถึงข้อมูลอุปกรณ์ในการประมวลผลข้อมูลโดยคำนึงการใช้งานและความมั่นคงปลอดภัย โดยกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตการเข้าถึงระบบสารสนเทศต้องกำหนดตามนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาต การกำหนดสิทธิหรือการมอบอำนาจของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

๑.๒ กำหนดประเภทของข้อมูล ลำดับความสำคัญหรือลำดับชั้นความลับข้อมูลรวมทั้งระดับชั้นการเข้าถึง เวลาที่ได้เข้าถึงและช่องทางการเข้าถึงไว้อย่างชัดเจน

๑.๓ ต้องจัดทำข้อปฏิบัติการควบคุมการเข้าถึงสารสนเทศและปรับปรุงให้สอดคล้องกับข้อกำหนดการใช้งานตามภารกิจและข้อกำหนดด้านความปลอดภัย

๒. การใช้งานตามภารกิจเพื่อควบคุมการเข้าถึงระบบสารสนเทศ (Business Requirement for access control)

๓. การบริหารจัดการการเข้าถึงของผู้ใช้งาน (User access management) เพื่อควบคุมการเข้าถึงระบบสารสนเทศเฉพาะผู้ได้รับอนุญาตแล้ว และผ่านการฝึกอบรม หลักสูตรการสร้างความตระหนักเรื่องความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ (information security awareness training) เพื่อป้องกันการเข้าถึงจากผู้ซึ่งไม่ได้รับอนุญาต ได้กำหนดแนวทาง ดังนี้

๓.๑ สร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้ใช้งาน เพื่อให้เกิดความตระหนัก ความเข้าใจถึงภัยและผลกระทบที่เกิดจากการใช้งานระบบสารสนเทศโดยไม่ระมัดระวังหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ รวมถึงข้อกำหนดให้มีมาตรการเชิงป้องกันตามความเหมาะสม

๓.๒ การลงทะเบียนผู้ใช้งาน (User registration) กำหนดไว้เป็นขั้นตอนทางปฏิบัติสำหรับการลงทะเบียนผู้ใช้งานเมื่อมีการอนุญาตให้เข้าถึงระบบสารสนเทศและการตัดออกจากทะเบียนของผู้ใช้งานเมื่อมีการยกเลิกเพิกถอนการอนุญาตดังกล่าว

๓.๓ การบริหารจัดการสิทธิของผู้ใช้งาน (User management) มีการควบคุมและจำกัดสิทธิเพื่อเข้าถึง และใช้งานระบบสารสนเทศแต่ละชนิดตามความเหมาะสม ทั้งนี้รวมถึงสิทธิจำเพาะ สิทธิพิเศษและสิทธิอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึง

๓.๔ การบริหารจัดการรหัสผ่านสำหรับผู้ใช้งาน (User password management) กำหนดให้มีกระบวนการบริหารจัดการรหัสผ่านสำหรับผู้ใช้งานอย่างรัดกุม และใช้งานอย่างปลอดภัย

๓.๕ การทบทวนสิทธิการเข้าถึงของผู้ใช้งาน (Review of user access rights) สม่ำเสมอมีกระบวนการทบทวนสิทธิการเข้าถึงของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่กำหนด

๔. การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ใช้งาน (User responsibilities) เพื่อป้องกันการเข้าถึงโดยไม่ได้รับอนุญาต การเปิดเผย การล่วงรู้หรือการลักลอบทำสำเนาข้อมูลสารสนเทศและการลักขโมยอุปกรณ์ประมวลผลสารสนเทศต้องมีแนวทางอย่างน้อย ดังนี้

๔.๑ การใช้งานรหัสผ่าน (Password use) กำหนดแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับผู้ใช้งานในการกำหนดรหัสผ่าน การใช้งานรหัสผ่านและการเปลี่ยนรหัสผ่านที่มีคุณภาพ

๔.๒ มีการป้องกันอุปกรณ์ในขณะที่ไม่มีผู้ใช้งานที่อุปกรณ์ ต้องกำหนดข้อปฏิบัติที่เหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ไม่มีสิทธิสามารถเข้าถึงอุปกรณ์ของหน่วยงานในขณะที่ไม่มีผู้ดูแล

๔.๓ กำหนดให้การควบคุมสินทรัพย์สารสนเทศและการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์ (Clear desk and clear screen policy) ต้องควบคุมไม่ให้สินทรัพย์สารสนเทศ เช่น เอกสาร สื่อบันทึกข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือสารสนเทศ อยู่ในภาวะซึ่งเสี่ยงต่อการเข้าถึงโดยผู้ซึ่งไม่มีสิทธิและต้องกำหนดให้ผู้ใช้งานออกจากระบบสารสนเทศเมื่อว่างเว้นจากการใช้งาน

๔.๔ ผู้ใช้งานอาจนำการเข้ารหัสมาใช้กับข้อมูลที่เป็นความลับโดยให้ปฏิบัติตามระเบียบการรักษาความลับทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

๕. การควบคุมการเข้าถึงเครือข่าย (Network access control) เพื่อป้องกันการเข้าถึงบริการทางเครือข่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องมีแนวทางอย่างน้อย ดังนี้

๕.๑ การใช้งานบริการเครือข่าย ต้องกำหนดให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงระบบสารสนเทศได้แต่เพียงบริการที่ได้รับอนุญาตให้เข้าถึงเท่านั้น

๕.๒ การยืนยันตัวบุคคลสำหรับผู้ใช้ที่อยู่ภายนอกหน่วยงาน (User authentication for external connections) ต้องกำหนดให้มีการยืนยันตัวบุคคลก่อนที่จะอนุญาตให้ผู้ใช้ที่อยู่ภายนอกหน่วยงานสามารถเข้าใช้งานเครือข่าย และระบบสารสนเทศของหน่วยงานได้

๕.๓ การระบุอุปกรณ์บนเครือข่าย (Equipment identification in networks) ต้องมีวิธีการที่สามารถระบุอุปกรณ์บนเครือข่ายได้ และควรใช้การระบุอุปกรณ์บนเครือข่ายเป็นการยืนยัน

๕.๔ การป้องกันช่องทางการเชื่อมต่อ (Port) ที่ใช้สำหรับตรวจสอบ และปรับแต่งระบบ (Remote diagnostic and Configuration port protection) ต้องควบคุมการเข้าถึงช่องทางการเชื่อมต่อ (Port) ที่ใช้สำหรับตรวจสอบ และปรับแต่งระบบทั้งการเข้าถึงทางกายภาพและทางเครือข่าย

๕.๕ การแบ่งแยกเครือข่าย (Segregation in networks) ต้องทำการแบ่งแยกเครือข่ายตามกลุ่มของบริการสารสนเทศ กลุ่มผู้ใช้งานและกลุ่มของระบบสารสนเทศ

๕.๖ การควบคุมการเชื่อมต่อทางเครือข่าย (Network connection control) ต้องควบคุมการเข้าถึง หรือใช้งานเครือข่ายที่มีการใช้ร่วมกันหรือเชื่อมต่อระหว่างหน่วยงานให้สอดคล้องกับข้อปฏิบัติการควบคุมการเข้าถึง

๕.๗ การควบคุมการจัดเส้นทางบนเครือข่าย (Network routing control) ต้องควบคุมการจัดเส้นทางบนเครือข่ายเพื่อให้การเชื่อมต่อของคอมพิวเตอร์และการส่งผ่านหรือไหลเวียนของข้อมูล หรือสารสนเทศสอดคล้องกับข้อปฏิบัติการควบคุมการเข้าถึงหรือการประยุกต์ใช้งานตามภารกิจ

๖. การควบคุมการเข้าถึงระบบปฏิบัติการ (Operating system access control) เพื่อป้องกันการเข้าถึงระบบปฏิบัติการโดยไม่ได้รับอนุญาต ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๖.๑ กำหนดขั้นตอนปฏิบัติเพื่อการเข้าใช้งานที่มั่นคงปลอดภัย การเข้าถึงระบบปฏิบัติการจะต้องควบคุมโดยวิธีการยืนยันตัวตนที่มั่นคงปลอดภัย

๖.๒ การระบุ และยืนยันตัวตนของผู้ใช้งาน (User identification and authentication) ต้องกำหนดให้ผู้ใช้งานมีข้อมูลเฉพาะเจาะจง ซึ่งสามารถระบุตัวตนของผู้ใช้งานและกำหนดขั้นตอนทางเทคนิคการยืนยันตัวตนอย่างเหมาะสมเพื่อรองรับการกล่าวอ้างว่าเป็นผู้ใช้งานที่ระบุถึง

๖.๓ การบริหารจัดการรหัสผ่าน (Password management system) จัดให้มีระบบบริหารจัดการรหัสผ่านที่สามารถทำงานเชิงโต้ตอบ (Interactive) หรือมีการทำงานในลักษณะอัตโนมัติซึ่งเอื้อต่อการกำหนดรหัสผ่านที่มีคุณภาพ

๖.๔ การใช้งานโปรแกรมอรรถประโยชน์ (Use of system utilities) ได้จำกัดและควบคุมการใช้งานโปรแกรมประเภทอรรถประโยชน์ เพื่อป้องกันการละเมิด หรือหลีกเลี่ยงมาตรการความมั่นคงปลอดภัยที่ได้กำหนดไว้หรือที่มีอยู่แล้ว

๖.๕ เมื่อมีการว่างเว้นจากการใช้งานในระยะเวลาหนึ่งให้ยุติการใช้งานระบบสารสนเทศนั้น (Session time-out)

๖.๖ การจำกัดระยะเวลาการเชื่อมต่อระบบสารสนเทศ (Limitation of connection time) ต้องจำกัดระยะเวลาในการเชื่อมต่อเพื่อให้มีความมั่นคงปลอดภัยมากยิ่งขึ้นสำหรับระบบสารสนเทศหรือแอพพลิเคชั่นที่มีความเสี่ยงหรือมีความสำคัญสูง

๗. การควบคุมการเข้าถึงโปรแกรมประยุกต์ หรือแอปพลิเคชัน และสารสนเทศ (Application and information access control)

๗.๑ การจำกัดการเข้าถึงสารสนเทศ (information access restriction) ต้องจำกัดหรือควบคุมการเข้าถึง หรือเข้าใช้งานของผู้ใช้งานและบุคลากรฝ่ายสนับสนุน ในการเข้าถึงสารสนเทศ และฟังก์ชัน (Functions) ต่าง ๆ ของโปรแกรมประยุกต์หรือแอปพลิเคชัน ทั้งนี้ โดยให้สอดคล้องตามนโยบายควบคุมการเข้าถึงสารสนเทศที่ได้กำหนดไว้

๗.๒ ระบบซึ่งไวต่อการรบกวน มีผลกระทบ และสำคัญสูงต่อหน่วยงานต้องได้รับการแยกออกจากระบบอื่น ๆ และมีการควบคุมสภาพแวดล้อมของตนเองโดยเฉพาะให้มีการควบคุมอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่และการปฏิบัติงานจากภายนอกหน่วยงาน (Mobile computing and Teleworking)

๗.๓ การควบคุมอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ ต้องกำหนดข้อปฏิบัติและมาตรการที่เหมาะสมเพื่อปกป้องสารสนเทศจากความเสี่ยงของการใช้งานอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่

๗.๔ การปฏิบัติงานจากภายนอกหน่วยงาน (Teleworking) โดยกำหนดข้อปฏิบัติแผนงาน และขั้นตอนปฏิบัติเพื่อปรับใช้สำหรับการปฏิบัติงานของหน่วยงานจากภายนอกกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

๘. การควบคุมการเข้าถึงระบบเครือข่ายไร้สาย (Wireless LAN Access Control) โดยผู้ใช้งานจะต้องลงทะเบียนใช้งานกับผู้ดูแลระบบและนำอุปกรณ์มาขึ้นทะเบียนเพื่อให้สามารถเข้าใช้งานกับเครือข่ายที่ลงทะเบียนได้

๙. การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ต (Internet) กำหนดแนวปฏิบัติเพื่อควบคุมการใช้งานอินเตอร์เน็ตอย่างปลอดภัย

๙.๑ กำหนดการใช้เส้นทางเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ตที่ปลอดภัยที่องค์กรจัดไว้ให้เท่านั้น ได้แก่ Proxy, Firewall, IPS-IDS ห้ามมิให้ผู้ใช้งานเชื่อมต่อผ่าน Dial-up Modem

๙.๒ การรับส่งข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต ต้องมีการทดสอบไวรัส (Virus Scanning) ก่อนรับส่งข้อมูล

๙.๓ การดาวน์โหลดข้อมูล หรือโปรแกรมใด ๆ จากอินเทอร์เน็ตต้องไม่เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หรือทรัพย์สินทางปัญญา

๙.๔ ต้องใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและเป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อย่างเคร่งครัด

๑๐. การใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (Personal Computer) โดยคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่หน่วยงานอนุญาตให้ใช้งาน เป็นทรัพย์สินของหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนและควบคุมด้วยหมายเลขครุภัณฑ์ โดยผู้ดูแลระบบเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งผู้ใช้งานมีหน้าที่ดูแลและใช้งานอย่างปลอดภัย

๑๑. การใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook) โดยเครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพาที่หน่วยงานอนุญาตให้ใช้งาน เป็นสินทรัพย์ของหน่วยงาน เพื่อใช้ในงานราชการ ควบคุมด้วยหมายเลขครุภัณฑ์อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถือครองที่ต้องดูแลให้ปลอดภัย และอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและใช้งานอย่างปลอดภัย

๑๒. การเข้าถึงเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Server) ผู้ดูแลระบบจะต้องควบคุมการเข้าถึงเครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย (Sever) และควบคุมการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อระบบสารสนเทศของหน่วยงาน รวมถึงความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล

๑๓. การรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางด้านกายภาพ และสิ่งแวดล้อม (Physical and Environmental Security) โดยจัดแบ่งพื้นที่ในการควบคุมตามระดับความสำคัญทางสารสนเทศ ควบคุมการเข้าถึงพื้นที่อย่างปลอดภัย รวมถึงการจัดให้มีการบำรุงรักษาอุปกรณ์สารสนเทศ ให้พร้อมใช้เสมอ

๑๔. การควบคุมการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail : e-mail) การลงทะเบียนผู้ใช้งาน และการใช้งานจดหมายอิเล็กทรอนิกส์อย่างปลอดภัย

๑๕. การควบคุมการใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) อย่างปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยในระบบสารสนเทศขององค์กร

หมวดที่ ๒ นโยบายการรักษาความปลอดภัย และระบบสำรองข้อมูล

ประกอบด้วยแนวปฏิบัติที่สำคัญดังนี้

๑. การสำรองระบบและสำรองข้อมูล

๑.๑ การจัดลำดับความสำคัญของระบบเพื่อวางแผนในการจัดทำระบบสำรอง

๑.๒ กำหนดประเภทของข้อมูลที่ต้องการสำรอง

๑.๓ การจัดเก็บระบบ และข้อมูลสำรองไว้อย่างปลอดภัย และทดสอบ (Restore) สม่ำเสมอ

๒. การจัดทำแผนเตรียมพร้อมกรณีฉุกเฉิน และเตรียมความพร้อมโดยการทดสอบแผนสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินสามารถกู้คืน (Recover) กลับมาได้ตามเป้าหมาย

หมวดที่ ๓ นโยบายการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านสารสนเทศ

๑. จัดให้มีการประเมินความเสี่ยงสม่ำเสมออย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง โดยประเมินจัดระดับความสำคัญของความเสี่ยงแต่ละรายการและวางแผนการจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม

๒. การตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงจะต้องดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบภายในหน่วยงาน (Internal auditor) หรือผู้ตรวจสอบอิสระด้านความมั่นคงปลอดภัยจากภายนอก (External auditor) โดยดำเนินการตามความเหมาะสมอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อให้หน่วยงานได้ทราบถึงระดับความเสี่ยง และระดับความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศของหน่วยงาน

หมวดที่ ๔ หน้าที่รับผิดชอบด้านสารสนเทศ

กรณีระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลสารสนเทศเกิดความเสียหาย หรืออันตรายใด ๆ แก่หน่วยงานหรือผู้หนึ่งผู้ใด อันเนื่องมาจากความบกพร่อง ละเลย หรือฝ่าฝืนการปฏิบัติตามแนวนโยบายและแนวปฏิบัติในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ ทั้งนี้ ให้ผู้บริหารระดับสูงสุดของหน่วยงาน (Chief Executive Office : CEO) เป็นผู้รับผิดชอบต่อความเสี่ยง ความเสียหาย หรืออันตรายที่เกิดขึ้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นางจินตนา จันทร์บำรุง)
อธิบดีกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว